

Vydává Ministerstvo financí České republiky ve spolupráci s Českou národní bankou ve vydavatelství **Economia, a. s., Praha**

© Ministerstvo financí ČR

Adresa redakce: Vinohradská 49
120 74 Praha 2

Telefon: 253 018 nebo 2110, linka 361
Fax: 253 728

Vedoucí redaktor: Ing. Ivan Kočárník, CSc.

Publishers: Ministry of Finance of the Czech Republic in Cooperation with Czech National Bank in Publishing House **Economia, Prague**

© Ministry of Finance of the Czech Republic

Editor's Office: Vinohradská 49
120 74 Prague 2
Czech Republic

Editor in Chief: Ivan Kočárník

OBSAH

- Dagmar HANZLOVÁ: Ocenění startovních podmínek zprivatizovaných podniků ve zpracovatelském průmyslu ČR — 2. část . . . 329
- Miloš PICK: Standardní strategie ekonomické transformace v nestandardních podmínkách ČSFR . . . 342
- Miloslav KONEČNÝ: Podpora inovačních center — výhodná investice regionů a státu . . . 367

Finance a úvěr v zahraničí

- Jan FRAIT: „Černý podzim“ v ERM . . . 368
- Petr ZAHRADNÍK: Evropská unifikace: kde vzít zdroj poučení? . . . 379

In memoriam:

- Doc. ing. Vladimír Novotný (23. 4. 1929—12. 6. 1993) . . . 387

Přehled-Survey

- Basic Information About Former Czechoslovakia (anglicky) . . . 389
- Tabulky (anglicky):
- CSFR: Development of Official and Parallel Exchange Rate CSK/USD . . . 390
- CSFR: Development of Official and Parallel Exchange Rate CSK/DEM . . . 390
- CSFR: Foreign Exchange Position Towards Abroad — convertible currencies . . . 391
- CSFR: Foreign Exchange Position Towards Abroad — non-convertible currencies . . . 392

CONTENTS

- Dagmar HANZLOVÁ: Appreciation of the Starting Conditions of the Privatised Enterprises in the Manufacturing Industry of the Czech Republic — 2nd Part . . . 329
- Miloš PICK: Standard Strategy of the Economic Transformation Under the Non-standard Conditions of CSFR . . . 342
- Miloslav KONEČNÝ: Support of Innovation Centres — Advantageous Investment of Regions and the State . . . 367

Finance and Credit Abroad

- Jan FRAIT: "Black Fall" in the ERM . . . 368
- Petr ZAHRADNÍK: European Unification: Where to get Lessons? . . . 379

In memoriam:

- Vladimír Novotný
(23. 4. 1929—12. 6. 1993) . . . 387

Survey

- Basic Information About Former Czechoslovakia (in English) . . . 389
- Tables (in English):
- CSFR: Development of Official and Parallel Exchange Rate CSK/USD . . . 390
- CSFR: Development of Official and Parallel Exchange Rate CSK/DEM . . . 390
- CSFR: Foreign Exchange Position Towards Abroad — convertible currencies . . . 391
- CSFR: Foreign Exchange Position Towards Abroad — non-convertible currencies . . . 392

Redakční rada: dr. Ivan Angelis, doc. ing. Aleš Bulíř, MSc., CSc., ing. Petr Dvořák, ing. Miroslav Hrnčíř, DrSc., doc. ing. Kamil Janáček, CSc., ing. Miroslav Kerouš, ing. Ivan Kočárník, CSc., ing. Václav Kupka, CSc., ing. Tomáš Ježek, CSc., ing. Jiří Pospíšil, CSc., Vladimír Rudlovčák, CSc., ing. Pavel Štěpánek, CSc., prof. Jan Švejnar, ing. Jan Vít, prof. ing. Karol Vlachynský, CSc.

Podpora inovačných centier — výhodná investícia regiónov a štátu

Miloslav KONEČNÝ*

Inovačné centrá predstavujú rôzne formy pracovísk, ktoré podporujú účinný priebeh inovačného procesu, transfer technológií, inovačné podnikanie, vznik a úspešný rozvoj malých a stredných inovačných firiem. Sú považované za spojovacie nevyhnutné tkanivo na účinné fungovanie inovačného procesu v celom štáte. Vyzdvihuje sa ich význam najmä v tom, že utvárajú priestor pre pružnú a rýchlu realizáciu inovačných zámerov mimo byrokratických štruktúr veľkých firiem. Z tohto aspektu predstavujú efektívny nástroj hospodárskeho rozvoja jednotlivých regiónov a celého štátu.

Základným poslaním inovačných centier je prispievať k urýchľovaniu transferu vedeckovýskumných poznatkov do podnikateľskej sféry, a to smerom k rodiacim sa malým a stredným inovačným podnikateľom, ako aj smerom k veľkým podnikateľským firmám. Preto inovačné centrá budujú informačnú databázu, účelnú infraštruktúru, sú vybavené kvalifikovaným personálom, majú kontakty s príslušnými vedeckovýskumnými inštitúciami, priemyselnými firmami, štátnymi i regionálnymi orgánmi, sponzormi atď. Inovačné centrá poskytujú svojim klientom priestory, techniku, informácie, zabezpečujú potrebné kontakty (napr. v oblasti finančného zabezpečenia štátu malých firiem) a ďalšie služby v oblasti realizácie inovácií v podnikateľskej sfére.

Inovačné centrá nadobúdajú v praxi rôzne organizačné formy. Sú to napr.: vedecké, vedecko-technické alebo vedecko-technologické parky, technologické centrá, technologické parky, inovačné centrá a parky, zakladateľské centrá, priemyselné (živnostenské) parky, obchodné centrá, podnikateľské parky, inkubátory¹ pre výchovu inovačných podnikateľov a ďalšie.

Neexistuje presné vymedzenie jednotlivých foriem týchto pracovísk. Ich predmet činnosti, štruktúra partnerov, organizačné usporiadanie, proces riadenia atď. sú rôznorodé, avšak často sa prelínajú.

Postavenie inovačných centier vyplýva z formy súčinnosti zúčastnených partnerov, v rámci ktorej združujú svoje kapitálové prostriedky finančné i hmotné s cieľom vybudovať inovačné pracovisko v danom regióne. Združujú sa tu vedec-

* Ing. Miloslav Konečný, CSc., Ministerstvo školstva a vedy SR

Príspevok bol redakcii odoslaný 18. 2. 1993.

¹ Prvý „inkubátor“, resp. inkubačné centrum založil v roku 1959 Joe Mancuso v Batavii v štáte New York, USA. Hlavným poslaním inkubátorov je výchova malých inovačných podnikateľov sústredených v inovačnom centre, kde za výhodných podmienok získavajú — okrem potrebných priestorov — služby týkajúce sa podnikania: zakladanie firmy, vypracovanie podnikateľského plánu, konzultácie a kontakty v oblasti finančníctva, marketingu atď., vrátane služieb administratívno-technických.

kovýskumné inštitúcie, obchodné komory, banky, súkromné firmy a ďalší zainteresovaní partneri, spravidla za účasti príslušného regionálneho orgánu.

Vo svete sú inovačné centrá vo väčšine prípadov právnický i hospodársky samostatné rentabilné organizácie a pôsobia ako obchodné spoločnosti (spoločnosti s ručením obmedzeným, akciové spoločnosti). Pri vzniku sú inovačné centrá podporované štátom a príslušnými sponzormi. Neskôr značnú časť prostriedkov získavajú zo svojej vlastnej podnikateľskej činnosti.

Z tohto aspektu sa vyskytujú inovačné centrá zárobkové, ziskové, zakladané spoločnosťami s rizikovým kapitálom (venture capital) s cieľom účasti na podnikaní firiem pôsobiacich v inovačnom centre.

Ďalej sú to inovačné centrá nezárobkové, neziskové, financované štátom, príslušným regionálnym orgánom a nadáciami, ktoré sú zamerané najmä na ekonomický rozvoj regiónu — vznik nových pracovných príležitostí, diverzifikáciu hospodárskej štruktúry regiónu, oživenie hospodárskeho vývoja a zvýšenie príjmov regiónu i štátu rozširovaním daňového základu.

Existujú aj inovačné centrá kombinované, verejno-súkromné, ktoré zakladajú štátne alebo regionálne orgány a neziskové inštitúcie spolu so súkromným kapitálom [Konečný 1991].

Vývoj inovačných centier

Svoj pôvod majú inovačné centrá v USA, kde boli v päťdesiatych rokoch zakladané v podobe vedeckých parkov (resp. vedeckovýskumných parkov). V šesťdesiatych rokoch sa tu začali zriaďovať vedecké parky s inkubátormi pre inovačné firmy. Búrlivejší rozvoj týchto typov vedeckých parkov nastal v 80. rokoch.

Podľa vzoru USA sa vedecké parky začínajú v sedemdesiatych rokoch budovať aj vo Veľkej Británii a následne v ďalších krajinách Európy a sveta, kde nadobúdajú rôzne zhora uvedené podoby.

V Československu bolo uplatnených viac foriem na urýchľovanie prieniku poznatkov vedy a výskumu do praxe. Boli to napr. vedecko-výrobné združenia, spoločné, resp. detašované pracoviská vysokých škôl a priemyselných organizácií, vedecko-výrobné jednotky (na Slovensku realizačné centrá) pri vysokých školách a ústavoch Akadémie vied, aktivity v rámci vedľajšej hospodárskej činnosti a iné.

Za významné obdobie možno považovať rok 1990. Vtedy sa zrodili konkrétne námety a koncepcie na budovanie inovačných centier v podobách uplatnených v západných krajinách.

Na Slovensku sa zriadilo Združenie vedeckých a technologických parkov (v ČR je to Spoločnosť vedeckotechnických parků) s cieľom všestranne podporovať vznik inovačných centier, nadviazať kontakty s príslušnými štátnymi i regionálnymi orgánmi, kontakty s partnermi a nadáciami v zahraničí a ďalšími subjektami. Tieto združenia tiež iniciovali riešenie výskumného projektu „Využitie vedecko-technických parkov pri uskutočňovaní štrukturálnych zmien“, ktorý sa stal významným podkladom na vypracovanie legislatívnych noriem týkajúcich sa podmienok na prípravu, zakladanie a prevádzkovanie rôznych foriem inovačných centier u nás [Konečný 1991].

Prínosy inovačných centier pre hospodársky rozvoj regiónov

Inovačné centrá utvárajú priestor na rozvoj malého a stredného podnikania. O jeho význame nás presviedčajú napr. skúsenosti z Rakúska i Nemecka, kde

práve táto podnikateľská vrstva sa stala významným činiteľom hospodárskeho rozvoja a dokázala riešiť vzniknuté „poruchy“ a vyplniť „medzery“ v ekonomike. Malé a stredné firmy sú dynamické a dokážu rýchlo prispôbiť svoju inovačnú podnikateľskú aktivitu neustále sa meniacim požiadavkám trhu.

Inovačné centrá svojou činnosťou prispievajú najmä:

- k rýchlejšiemu prekonávaniu zaostalosti technológií v danom regióne,
- k zvyšovaniu konkurencieschopnosti uplatňovaním trvalej inovácie technológie, výrobkov a služieb a k dosahovaniu úspechov na trhu,
- k utváraní priestoru na vznik a rozvoj malých a stredných inovačných firiem,
- k štrukturálnym zmenám v ekonomike regiónov,
- k riešeniu nezamestnanosti utváraním nových, perspektívnych pracovných príležitostí v novo zriadených firmách, resp. v existujúcich firmách, ktoré vďaka inovačnému centru mohli rozšíriť svoju výrobu o nové výrobky,
- k využitiu a komercializácii výskumno-vývojového a inovačného potenciálu regiónov, k jeho pružnému prepájaniu s priemyslom,
- k vytváraniu možnosti pre novú generáciu vedcov, technikov, managerov a podnikateľov s cieľom znížiť únik odborníkov do zahraničia.

Budovanie inovačných centier a ich úspešný rozvoj sú úzko späté s hospodárskou politikou regiónov. Región predstavuje samostatný sociálno-ekonomický systém s historickými charakteristikami, vlastnými hospodárskymi záujmami a špecifickými väzbami na okolie.

Význam regiónov bol zvýraznený v rezolúcii Európskych spoločenstiev z roku 1986 týkajúcej sa programu akcií na podporu rozvoja malého a stredného podnikania.

V podmienkach Českej i Slovenskej republiky je proces rozvoja malého a stredného podnikania spojený s deetatizáciou a privatizáciou štátnych podnikov. V tomto procese by mali regionálne orgány zosúlaďovať záujmy podnikateľov s hospodárskym programom regiónu, najmä z aspektu štrukturálnych zmien regiónu a utvárania podmienok na výhodné zdaňovanie a lokálne platby v prospech štátneho a regionálneho rozpočtu.

Pritom sociálna problematika — najmä riešenie otázky nezamestnanosti, re kvalifikácie, miezd, migrácie obyvateľstva, bytovej zabezpečenia, zdravotnej služby atď. — je pre každý región rozhodujúca.

Ekonomické potreby regiónov zvyrazňujú priestorové špecifiká lokálnej trhovej ekonomiky a vyžadujú preferovanie čiastkových záujmov. Rozvoj regiónov je v značnej miere závislý od inštitucionálneho zabezpečenia. V Európe sa tieto problémy riešia uplatňovaním koordinovanej regionálnej politiky z centra pri hierarchizovanej transformácii až do obcí.

Regionálna politika v ČR je koncipovaná MHPR ČR. Boli tu vypracované metodické prístupy, vytipované špecifické oblasti, ktoré si vyžadujú osobitnú pozornosť a ekonomické intervencie centra (pohraničné oblasti, ostravsko-karvinská aglomerácia). Boli vymedzené problematické regióny, u ktorých sa na podpor-ných programoch bude podieľať aj štát.

Na Slovensku je regionálna politika koncipovaná základným dokumentom z 23. 6. 1991. Boli vytipované regióny so značne narušenými ekonomickými podmienkami, ktorých rozvoj zabezpečujú poradensko-podnikateľské strediská okresov, inovačné centrá podporujúce rozvoj malého a stredného podnikania. V niektorých okresoch pôsobia aj regionálne pracoviská na koordináciu úloh vyplývajúcich z hospodárskeho programu regiónu.

V r. 1992 bola ako poradný vládny orgán zriadená Rada vlády SR pre rozvoj regiónov, ktorá vykonáva expertízu činnosť a zabezpečuje postupy pri koncipovaní programov regionálneho rozvoja vo vybraných regiónoch.

Doterajšie opatrenia a programy rozvoja regiónov v oblasti budovania inovačných centier s cieľom vytvárať priestor pre úspešný rozvoj malého a stredného podnikania možno charakterizovať ako počiatočnú, východiskovú základňu na vybudovanie účinného systému všestrannej podpory tejto sféry podnikania.

Programy rozvoja inovačného podnikania, ktoré sa doteraz vo viacerých prípadoch ponímali administratívne, sa vyznačovali nedostatočnou podporou a nízkou úrovňou koordinácie zainteresovaných partnerov. Finančná podpora sa poskytuje najmä prostredníctvom záručných bánk. Regionálne orgány, inštitúcie a podniky prispievajú iba čiastočne. Poskytovanie potrebných informácií v danej oblasti je viac-menej v štádiu budovania poradensko-informačného systému služieb v jednotlivých regiónoch, ktoré by mali priamu nadväznosť na systém podpôr [Belák a kol. 1992].

Tieto regionálne problémy majú vplyv na vznik a úspešné fungovanie inovačných centier, ktoré môžu v značnej miere prispievať k naplňaniu programu hospodárskeho rozvoja regiónov. Inovačné centrá sú jadrom podnikateľských zón, v rámci ktorých sa súkromným podnikateľom garantuje režim najväčších výhod. Tieto centrá vytvárajú zdroje platobno-daňových prostriedkov pre príjmové položky miestnych rozpočtov.

Financovanie inovačných centier

Jednou z hlavných kapitol projektu budovania a činnosti inovačného centra je „Konceptia financovania inovačného centra“, ktorá obsahuje najmä:

- určenie typu inovačného centra z aspektu financovania (či pôjde o centrum zárobkové, ziskové, alebo nezárobkové),
- vymedzenie potreby dotácií, ich rozsah, dobu závislosti centra na dotáciách, termín, odkedy bude centrum schopné na seba zarábať,
- výpočet obstarávacích nákladov na vybudovanie inovačného centra,
- zdroje financovania týchto nákladov,
- rozpočet vývoja nákladov a výnosov na prvých 5 rokov činnosti inovačného centra.

Hlavnú položku obstarávacích nákladov na vybudovanie inovačného centra predstavujú investičné náklady (rekonštrukcia, resp. výstavba budovy, zakúpenie pozemkov atď.).

Zdrojmi financovania týchto nákladov sú spravidla prostriedky regionálnych orgánov, banky, súkromné organizácie a ďalšie podpory, vrátane príjmov inovačného centra.

Prevádzkové náklady (odpisy, údržba, vlastná prevádzka, náklady na management centra, poradenské služby a ďalšie) si vyžadujú najmä v počiatočnom štádiu činnosti inovačného centra krytie dotáciami, čiastočne príjmami; neskôr by mali byť kryté plne výnosmi z prevádzky centra.

Príjmy inovačného centra predstavujú najmä tieto položky: príjmy z prenájmu priestorov a pozemkov, poplatky za poskytovanie poradenských a ostatných služieb, dividendy z vlastníctva akcií firiem, ktoré opustili centrum.

Pri tvorbe podnikateľských a finančných plánov inovačných centier je potrebné rešpektovať tú skutočnosť, že rodiace sa malé a stredné firmy hľadajú uplatnenie v inovačnom centre za výhodných podmienok (nízke nájomné, lacné, resp. bezplatné poskytovanie služieb). Preto finančná stratégia centra musí uvažovať v časovej postupnosti s čiastočným, neskôr úplným krytím nákladov a v období svojej konjunktúry so ziskom. V rámci inovačných centier by sa mali utvárať predpoklady aj na podielové financovanie „inkubátorových firiem“, tzn. na tvorbu rizikového štartovacieho kapitálu. Je potrebné vybudovať fondy rizikového

kapitálu najmä z tuzemských prostriedkov, predovšetkým štátnych a regionálnych.

Hľadanie finančných zdrojov na budovanie a úspešné fungovanie inovačných centier je zložitým problémom najmä zo strany regiónov.

Možno tu uplatniť účinné opatrenia, napr. v oblasti úverovej politiky, daňovej politiky, dotačnej a subvenčnej politiky, vytvárania štátnych fondov na podporu hospodárskeho rozvoja regiónov.

Skúsenosti zo zahraničia ukazujú, že inovačné centrá sú podporované nielen štátom a regionálnymi orgánmi, ale aj obchodnými a priemyselnými komorami, veľkými firmami, finančnými inštitúciami, vysokými školami i súkromnými subjektami.

Napr. v obchodno-finančnom pláne Long Island High Technology Incubator (LIHTI) New York Peat Marwick Main Co. sa konštatuje, že toto inovačné centrum bude vždy odvislé od kombinácie verejnej a súkromnej podpory financovania.

Potenciálne finančné zdroje pre rozvoj LIHTI sú:

- štátne prostriedky,
- federálne granty,
- tradičné financovanie prostredníctvom dlhopisov,
- kreatívne financovanie.

Štát podporuje významné technologické iniciatívy s cieľom konkurencieschopnosti na trhu high-tech. Z tohto aspektu bude štátna podpora LIHTI vždy vitálna.

Potrebný je aj prístup k federálnym grantom, ktoré sú — podľa konštatovania LIHTI — v poslednom čase obmedzené.

Medzi stále potencionálne zdroje patrí aj financovanie prostredníctvom pôžičiek.

Univerzity zúčastnené v LIHTI sú veľmi zainteresované na tom, aby pritiahli súkromnú participáciu. Ak štát poskytne všetky fondy na založenie inovačného centra, potom súkromná participácia pritiahne súkromný kapitál, ktorý významnou mierou prispieva na začatie podnikateľskej činnosti.

Zdôrazňuje sa, že je dôležité určiť rozsah súkromnej participácie a štátnej podpory najmä z aspektu finančnej kontroly.

Požaduje sa, aby inovačné centrá mali prístup k tzv. kapitálovým konštrukčným fondom, ktoré by slúžili ako podporné pôžičky pre začínajúcich podnikateľov [Long Island . . . 1988].

Existujúce inovačné centrá v ČR i SR majú v rámci možnosti získania podpory zo zahraničia rozvinutú spoluprácu s European Business and Innovation Center Network v Bruseli a s Arbeitsgemeinschaft Deutscher Technologie und Gründerzentren v Berlíne.

Financovanie inovačného podnikania

Poslaním inovačného podnikania, nositeľom ktorého sú malé a stredné inovačné firmy, je transformovať výsledky vedeckovýskumnej činnosti (projekt nového výrobku, technológie, služby) do realizačnej podoby a uviesť ich úspešne na tuzemsky i zahraničný trh.

Rozsah inovácie výrobkov, technológií a služieb je spravidla závislý na finančne náročnom výskume a vývoji, nákladnom laboratórnom a technologickom zariadení, nákladných marketingových štúdiách a ďalších požiadavkách.

Vzhľadom na významné poslanie inovačného podnikania venovali doteraz vlády ČR i SR podpore jeho rozvoja sústavnú pozornosť. Napriek tomu tu prevládajú určité bariéry najmä v oblasti legislatívnej (zákon o živnostenskom podnikaní, zákon o hospodárskych komorách), v oblasti daní a odvodov a úverovej politiky.

V ČR bol od r. 1991 uplatnený systém štátnych podpôr pre vybrané programy výskumu, rozvoja techniky a technológií. V r. 1992 boli uznesením vlády ČR č. 27 schválené zásady programovej podpory malého a stredného podnikania. Ďalej tu bola zriadená Československá záručná a garančná banka ako inštitúcia určená na realizáciu štátnej politiky malého a stredného podnikania. Boli vyhlásené 4 programy na podporu vzniku a rozvoja malého a stredného podnikania. Špecifika štátnej podpory inovačného podnikania boli upravené zákonom ČNR č. 299/1992 Zb., o štátnej podpore malého a stredného podnikania, a zákonom ČNR č. 300/1992 Zb., o štátnej podpore vedeckej činnosti a vývoja technológií.

V SR takéto zákony zatiaľ prijaté neboli. V r. 1991 tu bola zriadená Slovenská záručná banka na podporu podnikania. Uznesením vlády SR č. 390/91 boli dané podmienky na zriaďovanie inovačných centier na úrovni regiónov. Ďalej bola v r. 1992 zriadená Nadácia na podporu technickej politiky, pôsobí tu americká nezisková organizácia The Entrepreneurship Centre, zriadila sa Národná agentúra pre rozvoj malého a stredného podnikania.

Zahraničné skúsenosti potvrdzujú, že úloha štátu pri financovaní inovačného podnikania je nezastupiteľná. Spočíva nielen v priamej podpore, ale aj v uplatnení nepriamych nástrojov podpory (daňových úľav, zvýhodnených úverov atď.).

Taktiež v rozpočtových regiónov by mali byť obsiahnuté prostriedky na podporu zriaďovania a rozvoja inovačných firiem.

Účinným nástrojom financovania hospodárskeho rozvoja regiónov, a tým aj podpory inovačného podnikania je združovanie prostriedkov regionálnych orgánov, finančno-platobných inštitúcií, priemyselných podnikov, súkromých osôb a ďalších subjektov. Tieto združené prostriedky môžu byť dopĺňované dotáciami nadregionálnych orgánov. Tu je dôležité, do akej miery sa do tejto finančnej politiky zapoja významní a finančne schopní podnikatelia, ktorých pôsobnosť v regióne je prospešná (prináša nové pracovné príležitosti, prínosy z daní a poplatkov) [Belák a kol. 1992].

Záver

Všestranná podpora inovačných centier je výhodnou investíciou regiónov i štátu.

Inovačné centrá spolu s inovačným podnikaním malých a stredných firiem predstavujú svojou pružnosťou v inovačnom procese významný impulz hospodárskeho rozvoja regiónov. Malé a stredné inovačné firmy „vychované“ v inovačnom centre prispievajú k urýchľovaniu technológií do komerčnej zrelosti a uplatnenia na trhu. Tieto firmy ďalej prispievajú k zvyšovaniu technicko-ekonomickej úrovne a konkurenčnej schopnosti veľkých priemyselných podnikov, ktoré od nich kupujú nové výrobné programy. Ovplyvňujú reštrukturalizáciu hospodárstva regiónov, nahrádzajú postupne nerentabilné výroby modernými a perspektívnymi výrobnými programami. Významne prispievajú k riešeniu nezamestnanosti regiónu a k rozvoju jeho infraštruktúry.

Z tohoto hľadiska by sa finančná podpora inovačných centier mala stať jednou z hlavných výdavkových položiek rozpočtov regiónov.

LITERATÚRA

BELÁK, J. et al.: Zakomponovanie vedeckotechnických parkov do programov rozvoja regiónov. [Výskumná štúdia.] Bratislava, UTAR-TC 1992.

BENEŠ, J.: Inovační podnikání v inkubačních centrech. Praha, UTRIN 1991.

- BENEŠ, J.—ŠVEJDA, P.: Budování vědeckotechnických parků v zahraničí a v podmínkách ČSFR. Praha, VÚVTR 1990.
- HANZLOVÁ, D.: Transformace ekonomiky a adaptabilita podnikové sféry. *Hospodářské noviny*, 1991, č. 16.
- KÁNICH—KONEČNÝ, M.—LINCZENYI, R.—VRÁTNY, Š.: Zakladanie vedeckotechnických parkov a centier. [Výskumná štúdia.] Bratislava, UTAR-TC 1991.
- KONEČNÝ, M.: Budovanie inkubátorov (centier, parkov) na podporu inovačných firiem. [Výskumná štúdia.] Bratislava, UTAR-TC 1991.
- KONEČNÝ, M.: Inovácia systémov riadenia a spolupráce priemyselných podnikov a vysokých škôl v podmienkach trhovej ekonomiky. Bratislava, ÚIPŠMT 1990.
- KONEČNÝ, M.: Realizačná činnosť vysokých škôl v ČSSR a zahraničí. Bratislava, ÚRVŠ 1989.
- Long Island High Technology Incubator Business Plan. New York, Plat Marwick Main Co. 1988.
- OBST, S.—ŠVEJDA, P.—VANER, J.: Využitie vedeckotechnických parkov pri uskutočňovaní štruktúrál-
nych zmien (syntéza výskumných riešení). Bratislava, UTAR-TC 1992.
- PERKONIGG: Technology Parks and Seed Financing. *Wirtschaftspolitische Bl.*, 1987, č. 4.
- PHILLIPS, G. O.—HUGHES, M.: Innovation and Technology Transfer in Japan and Europe. London—
New York 1989.
- RUSSEL, J.: Science Parks in the U.K., Open University Pilot Projekt. London 1984.
- STRELECKÝ, J.—ŠVEJDA, P.: Ucelená sústava podpory malých a stredných inovačných podnikov. [Výskumná štúdia.] Bratislava, UTAR-TC 1992.
- VRÁTNY, Š.: Ucelená sústava financovania inovačných firiem a inovačných centier. [Výskumná štúdia.] Bratislava, UTAR-TC 1992.
- Zakládání a realizace vědeckotechnických parků v České a Slovenské republice. Praha—Bratislava 1992.

SUMMARY

Support of Innovation Centres — Advantageous Investment of Regions and the State

Miloslav KONEČNÝ, Ministry of Education and Science of the Slovak Republik

Innovation Centres are considered to be the main link which is necessary for the successful functioning of innovation process in the whole state. Especially it is necessary to stress their importance in the aspect of creation of the space for elastic and rapid realization of innovative intentions apart from bureaucratic structures of big firms. From this point of view they create effective tool of economic development for separate regions as well in interests of the state as a whole.

The contents of the article is in characteristics of innovation centres, their position, and role in the process of innovations in establishing and activities of small and medium innovation firms, their contributions to the economic development of regions as well as of the state.

Especially there has to be stressed funding of the innovation centres as well as innovation enterprising, at first from the point of view of interest of the state and the regions.

Innovation centres are the basic chain of so called enterprising zones in which small and medium innovation firms are active.

Small and medium firms are influencing there — structuralisation of the economy of regions, replace continuously non — efficient products by modern and perspective production programmes. They contribute through the very important way to the solution of unemployment of the region and to the development of its infrastructure.

Innovation centres create sources of payment — taxative finances for the income items of local budgetary funds.